

2. Otrais pamats attiecas uz juridiskās konsekvences principa pārkāpumu, ciktāl Francija esot ļoti līdzīgā situācijā, kādā atrodas Slovēģija, attiecībā uz kuru Vispārējā tiesa nosprieda, ka "obligātās veselības apdrošināšanas darbībām Slovēģijā, ņemot vērā veselības apdrošināšanas sabiedrību peļņas gūšanas mērķi un pastāvošo intensīvo konkurenci kvalitātes un pakalpojumu sniegšanas ziņā, ir ekonomisks raksturs" (spriedums, 2018. gada 5. februāris, *Dôvera zdravotná poisťovňa*/Komisija, T-216/15, nav publicēts, EU:T:2018:64, 68. punkts). Līdz ar to prasītāja uzskata, ka attiecībā uz Franciju nedrīkstētu spriest citādi.

Prasība, kas celta 2018. gada 17. maijā – Hamas/Padome

(Lieta T-308/18)

(2018/C 259/58)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Hamas (Doha, Katara) (pārstāvis: L. Glock, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasījumi

Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt Padomes Lēmumu (KĀDP) 2018/475 (2018. gada 21. marts), ar ko atjaunina to personu, grupu un vienību sarakstu, kurām piemēro 2., 3. un 4. pantu Kopējā nostājā 2001/931/KĀDP par konkrētu pasākumu īstenošanu cīņā pret terorismu, un ar ko atceļ Lēmumu (KĀDP) 2017/1426 (OV 2018, L 79, 26. lpp.);
- atcelt Padomes Īstenošanas regulu (ES) 2018/468 (2018. gada 21. marts), ar kuru īsteno 2. panta 3. punktu Regulā (EK) Nr. 2580/2001 par īpašiem ierobežojošiem pasākumiem, kas terorisma apkarošanas nolūkā vērsti pret konkrētām personām un organizācijām, un ar kuru atceļ Īstenošanas regulu (ES) 2017/1420 (OV 2018, L 79, 7. lpp.), ciktāl šie tiesību akti attiecas uz Hamas, tostarp Hamas-Izz al-Din al-Qassem;
- piespriest Padomei atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza septiņus pamatus.

1. Pirmais pamats – Kopējās nostājas 2001/931 1. panta 4. punkta pārkāpums.
2. Otrais pamats – Padomes pieļautās kļūdas saistībā ar prasītājam pārmesto nodarījumu patiesumu.
3. Trešais pamats – Padomes pieļautā kļūda vērtējumā attiecībā uz organizācijas Hamas teroristisko raksturu.
4. Ceturtais pamats – neiejaukšanās principa pārkāpums.
5. Piektais pamats – nepietiekama situācijas attīstības laika gaitā ņemšana vērā.

6. Sestais pamats – pienākuma norādīt pamatojumu neizpilde.
7. Septītais pamats – tiesību uz aizstāvību un tiesību uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā pārkāpums.

Prasība, kas celta 2018. gada 15. maijā – EPSU un Willem Goudriaan/Komisija

(Lieta T-310/18)

(2018/C 259/59)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: European Federation of Public Service Unions (EPSU) (Brisele, Beļģija) un Jan Willem Goudriaan (Brisele) (pārstāvji: R. Arthur, Solicitor, un R. Palmer, Barrister)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

- atcelt atbildētājas 2018. gada 5. marta lēmumu neierosināt Padomei, ka Savienības Sociālo partneru 2015. gada 21. decembra nolīgums par civildienesta ierēdņu un centrālo valdību administrācijas darbinieku tiesībām uz informāciju un konsultācijām, kas noslēgts atbilstoši LESD 155. panta 1. punktam, tiek ieviests ar direktīvu, izmantojot Padomes lēmumu atbilstoši LESD 155. panta 2. punktam;
- piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Lai pamatotu savu prasību, prasītāji izvirza divus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka apstrīdētais lēmums esot ticis pieņemts, pārkāpjot LESD 155. panta 2. punktu. Komisijai neesot bijis pilnvaru atteikties ierosināt, lai Padome ieviestu nolīgumu ar Padomes lēmumu, nepastāvot nekādiem iebildumiem ne par nolīguma pušu pārstāvības statusu, ne par nolīguma likumību.
 - Prasītāji apgalvo, ka Komisijas lēmums neierosināt, lai Padome ieviestu nolīgumu ar Padomes lēmumu, esot LESD 155. panta 2. punkta pārkāpums un esot pretrunā prasībai ievērot sociālo partneru autonomiju, kas ir nostiprināta LESD 152. pantā.
 - Prasītāji vienlīdz apgalvo, ka Komisijai esot bijis pienākums izteikt priekšlikumu Padomei, ja vien tā nenorāda saprātīgu pamatu secinājumam, ka sociālie partneri, kas bija noslēguši nolīgumu, nav pietiekami pārstāvēti vai ka nolīgums ir nelikumīgs.
 - Prasītāji turklāt norāda, ka Komisija esot veikusi nolīguma piemērotības novērtējumu, attiecībā uz ko tai neesot pilnvaru.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka apstrīdētais lēmums esot kļūdaini tādu iemeslu dēļ, kas esot acīmredzami aplami un vāji pamatoti.
 - Tiek apgalvots, ka ar pamatiem, ko Komisija ir norādījusi apstrīdētajā lēmumā, nevarot tikt pamatots atteikums izteikt priekšlikumu Padomei pieņemt nolīgumu.
 - Prasītāji vienlīdz apgalvo, ka vienīgie iemesli, ar kuriem varētu tikt pamatots atteikums, esot pamatots iebildums attiecībā uz sociālo partneru pārstāvību vai Padomes lēmuma, ar ko ievieš nolīgumu kā direktīvu, likumību.